DECRET Nr. 32 din 30 ianuarie 1954 pentru punerea în aplicare a Codului Familiei şi a Decretului privitor la persoanele fizice şi persoanele juridice

CAPITOLUL 1: Dispoziţiuni referitoare la Codul Familiei

Art. 1

Validitatea căsătoriei încheiate înainte de data intrării în vigoare a **Codului Familiei** se stabileşte potrivit cu dispoziţiunile legii în vigoare la data încheierii ei.

Cu toate acestea, în cazul când căsătoria este nulă sau anulabilă potrivit legii anterioare, însă valabilă potrivit **Codului Familiei**, ori dacă, după încheierea căsătoriei, a intervenit oricând un fapt care, potrivit dispoziţiunilor acestui **Cod**, acoperă nulitatea, căsătoria nu mai poate fi declarată nulă sau nu mai poate fi anulată după intrarea în vigoare a **Codului**, chiar dacă la această dată acţiunea în declarare a nulităţii sau cea în anulare este în curs de judecată.

Art. 2

În cazul nulităţii căsătoriei, copilul din căsătoria declarată nulă, dacă se afla în viaţă la data intrării în vigoare a **Codului Familiei**, are de la data concepţiei situaţia unui copil din căsătorie, chiar dacă ambii soţi au fost de rea-credinţă la încheierea acesteia şi chiar dacă hotărârea judecătorească de declarare a nulităţii căsătoriei a rămas definitivă înainte de intrarea în vigoare a **Codului Familiei**.

Drepturile de moştenire dobândite potrivit legii în vigoare la data deschiderii succesiunii, rămân neatinse.

Art. 3

Oricând s-ar fi căsătorit, soţii, cât priveşte relaţiile lor personale, sunt supuşi, de la data intrării sale în vigoare, dispoziţiunilor **Codului Familiei**.

Art. 4

Soţii vor fi supuşi, de la data intrării în vigoare a **Codului Familiei**, dispoziţiunilor acestui Cod în privinţa relaţiilor lor patrimoniale, indiferent de data căsătoriei şi oricare ar fi fost regimul lor matrimonial legal sau convenţional, de mai înainte.

Bunurile ce soţii au la data intrării în vigoare a **Codului Familiei** devin comune sau proprii, potrivit dispoziţiunilor acestui **Cod**.

Calitatea de bun comun, dobândită în temeiul dispoziţiunilor de mai sus, nu poate fi opusă celor de al treilea care, la data intrării în vigoare a **Codului Familiei**, sunt titulari ai vreunui drept real asupra acelui bun.

Art. 5

Dovada că un bun este propriu se va putea face, între soţi, prin orice mijloc de probă.

În cazul căsătoriilor încheiate înainte de intrarea în vigoare a **Codului Familiei**, dovada că un bun este propriu se va putea face, de toţi cei interesaţi, prin orice mijloc de probă, chiar faţă de cei de al treilea.

Art. 6

În relaţiile patrimoniale dintre soţii membri ai unei gospodării agricole colective, dispoziţiunile **Codului Familiei** privitoare la bunurile soţilor se întregesc cu dispoziţiunile speciale ale statutului model al gospodăriilor agricole colective.

Art. 7

Dispoziţiunile **Codului Familiei** privitoare la divorţ se aplică fără a se deosebi între căsătoriile încheiate înainte sau după intrarea sa în vigoare.

Căsătoria încheiată înainte de intrarea în vigoare a **Codului** va putea fi desfăcută potrivit dispoziţiunilor acestuia, chiar dacă motivul pe care se întemeiază cererea nu era cauză de divorţ potrivit prevederilor legii anterioare. Dispoziţiunile alineatului de faţă se aplică chiar şi cererilor în curs de judecată la data intrării în vigoare a **Codului Familiei**.

Divorţul produce efectele stabilite de legea în vigoare la data când s-a pronunţat hotărârea rămasă definitivă.

Cu toate acestea, dispoziţiunile hotărârilor judecătoreşti, privitoare la relaţiile personale şi patrimoniale dintre copii şi părinţii lor divorţaţi înainte de intrarea în vigoare a **Codului Familiei**, vor putea fi modificate potrivit dispoziţiunilor art. 44 din **Codul Familiei**, de autoritatea tutelară, de câte ori schimbarea împrejurărilor justifică o asemenea măsură.

Art. 8

Stabilirea filiaţiei, tăgăduirea paternităţii sau orice altă acţiune privitoare la starea civilă, este supusă dispoziţiunilor **Codului Familiei** şi produce efectele prevăzute de acest **Cod** şi în cazul copiilor născuţi înainte de intrarea lui în vigoare, chiar dacă cererea se află în curs de judecată.

Acţiunea în stabilire a paternităţii copilului din afara căsătoriei, născut înainte de intrarea în vigoare a **Codului Familiei**, se poate porni în termen de un an de la intrarea în vigoare a acestui **Cod**, dispoziţiunile art. 60 din **Codul Familiei** fiind aplicabile.

Recunoaşterile valabile făcute potrivit legilor anterioare, precum şi hotărârile declarative de paternitate rămase definitive la data intrării în vigoare a **Codului Familiei**, vor produce efectele prevăzute de acest **Cod**. Cât priveşte numele copiilor a căror filiaţie a fost stabilită, prin recunoaştere sau hotărâre judecătorească, înainte de intrarea în vigoare a **Codului Familiei**, aceştia rămân cu numele dobândit potrivit legii în vigoare la data stabilirii filiaţiei; ei vor putea cere însă, în termen de şase luni de la intrarea în vigoare a **Codului Familiei**, să se facă aplicaţiunea dispoziţiunilor art. 64 din acest **Cod**.

Drepturile de moştenire dobândite potrivit legii în vigoare la data deschiderii succesiunii rămân neatinse.

Art. 9

Adopţiile şi înfierile încuviinţate înainte de intrarea în vigoare a **Codului Familiei** rămân supuse legilor în vigoare la data când au fost încuviinţate, numai în ce priveşte validitatea lor. Toate celelalte dispoziţiuni din **Codul Familiei** privitoare la înfiere vor fi aplicabile, de la data intrării în vigoare a acestui **Cod**, atât adopţiilor, cât şi înfierilor încuviinţate înainte de această dată.

Cererile de adopţie şi de înfiere, în curs de soluţionare în faţa instanţelor judecătoreşti la data intrării în vigoare a **Codului Familiei**, rămân în competenţa acestor instanţe, soluţionarea lor făcându-se însă potrivit dispoziţiunilor **Codului Familiei**.

Art. 10

Obligaţia de întreţinere stabilită prin hotărâre judecătorească sau prin contract, înainte de intrarea în vigoare a **Codului Familiei**, va continua să-şi producă efectele numai dacă este în folosul şi în sarcina unor persoane care, potrivit dispoziţiunilor **Codului Familiei**, îndeplinesc condiţiile cerute pentru a avea dreptul şi a fi obligate la întreţinere şi numai în măsura prevăzută de acest Cod.

Pensiile de întreţinere stabilite în baza art. 14 al Decretului nr. **130 din 2 Aprilie 1949**, prin hotărâre judecătorească rămasă definitivă înainte de intrarea în vigoare a **Codului Familiei**, rămân în fiinţă.

Art. 11

Dispoziţiunile **Codului Familiei** privitoare la drepturile şi îndatoririle părinţilor faţă de copii, precum şi la tutela minorului, se vor aplica şi în privinţa copiilor care sunt minori la data intrării în vigoare a **Codului Familiei**.

Minorii care, la data intrării în vigoare a **Codului Familiei**, având un părinte în viaţă, se află, potrivit dispoziţiunilor legale anterioare, sub tutelă, trec sub ocrotirea părintească, dacă nu intră în prevederile **Codului Familiei** privitoare la instituirea tutelei minorului. Dispoziţiunile art. 140 şi 141 din **Codul Familiei** vor fi aplicabile în mod corespunzător; dacă tutor a fost părintele, acesta este scutit de prezentarea dării de seamă generale.

Art. 12

Dispoziţiunile **Codului Familiei** privitoare la încredinţarea copiilor unei alte persoane decât părinţii lor ori unei instituţii de ocrotire, precum şi cele privitoare la decăderea părinţilor din drepturile părinteşti, se vor aplica, de la intrarea în vigoare a **Codului Familiei**, chiar dacă faptele care ar putea îndreptăţi aceste măsuri s-au întâmplat înainte de această dată.

Dispoziţiunile alineatului precedent se vor aplica şi cererilor aflate în curs de judecată la data

intrării în vigoare a **Codului Familiei**.

Art. 13

Părinţii care, înainte de data intrării în vigoare a **Codului Familiei**, au fost decăzuţi din drepturile părinteşti, lipsiţi în parte sau vremelnic de exerciţiul acestor drepturi, vor putea fi repuşi în drepturile lor părinteşti sau în exerciţiul acestor drepturi, potrivit dispoziţiunilor **Codului Familiei**.

Art. 14

Persoanele aflate la data intrării în vigoare a **Codului Familiei** sub tutelă, curatelă, consiliu judiciar sau alte măsuri de ocrotire vor fi supuse, cât priveşte capacitatea lor sau măsurile de ocrotire ce vor trebui luate, dispoziţiunile acestui **Cod** privitoare la tutelă sau curatelă.

În acest scop, instanţele judecătoreşti, din oficiu sau la cerere, vor examina toate cauzele în care s-au instituit măsuri de ocrotire potrivit legilor anterioare şi, după caz, vor dispune:

a) înlocuirea măsurilor de ocrotire instituite potrivit legilor anterioare prin instituirea tutelei sau curatelei, dacă potrivit dispoziţiunilor **Codului Familiei** este cazul să se instituie o asemenea măsură. În termen de 15 zile de la pronunţarea hotărârii, instanţa va înainta dosarul autorităţii tutelare, care va proceda potrivit dispoziţiunilor **Codului Familiei** privitoare, după caz, la tutelă sau curatelă. Dispoziţiunile art. 145 alin. 2 din **Codul Familiei** se vor aplica prin asemănare;

b) desfiinţarea măsurilor de protecţie instituite potrivit legilor anterioare, dacă potrivit dispoziţiunilor **Codului Familiei** nu este cazul să se instituie nici tutela şi nici curatela. În acest caz, instanţa însăşi va face în mod corespunzător aplicaţiunea dispoziţiunilor Art. 140 şi 141 din **Codul Familiei**.

Până la pronunţarea hotărârii, măsurile de ocrotire existente se menţin, acelea privitoare la tutela minorului sau la tutela interzisului funcţionând potrivit dispoziţiunilor corespunzătoare ale **Codului Familiei**. Celelalte măsuri de ocrotire vor funcţiona potrivit dispoziţiunilor legii aplicabile la data când **Codul Familiei** a intrat în vigoare.

Art. 15

În aplicarea art. 14 lit. a din prezentul decret starea de imbecilitate prevăzută de **Codul Civil** se va socoti, în înţelesul **Codului Familiei**, debilitate mintală, iar starea de sminteală ori nebunie cu furie, prevăzută de **Codul Civil**, se va socoti, în înţelesul **Codului Familiei**, alienaţie mintală.

Art. 16

Cererile privitoare la orice măsuri de ocrotire, făcute în baza legilor anterioare şi aflate în curs de judecată la intrarea în vigoare a **Codului Familiei**, vor fi soluţionate, de instanţele judecătoreşti, potrivit dispoziţiunilor acestui **Cod**.

Art. 17

În cazul prevăzut de art. 14 lit. a din prezentul decret, persoanele care, potrivit legilor anterioare, erau însărcinate cu exercitarea măsurilor de ocrotire vor fi menţinute de către instanţa judecătorească, după caz, în sarcina de tutor sau curator, afară dacă, potrivit legii, nu pot avea această calitate. Cererea prin care tutorul sau curatorul refuză sarcina tutelei sau curatelei sau reclamă înlocuirea, se va putea face ulterior, la autoritatea tutelară.

Art. 18

Validitatea actelor juridice încheiate de incapabili, singuri sau prin reprezentanţii lor legali ori cu încuviinţarea celor ce-i asistau înainte de data intrării în vigoare a **Codului Familiei**, se stabileşte potrivit cu dispoziţiunile legii în vigoare la data încheierii lor.

Art. 19

Acceptarea moştenirii cuvenită unui minor, indiferent de vârstă sau unei persoane pusă sub interdicţie, va fi socotită întotdeauna ca fiind făcută sub beneficiu de inventar.

Art. 20

Ipoteca legală asupra bunurilor tutorilor se stinge de drept, pe data intrării în vigoare a **Codului Familiei**.

Pentru radierea inscripţiei acestei ipoteci va fi suficientă cererea tutorului.

Art. 21

Dreptul de folosinţă legală al părinţilor asupra bunurilor copilului lor minor încetează pe data intrării în vigoare a **Codului Familiei**.

În cazul când copilul are şi alte bunuri decât cele de uz personal, părinţii sunt obligaţi ca, în termen de trei luni de la intrarea în vigoare a **Codului Familiei**, să alcătuiască inventarul lor şi să-l supună autorităţii tutelare spre verificare şi aprobare.

Art. 22

Îndepărtarea tutorilor se va putea dispune numai potrivit prevederilor **Codului Familiei**, chiar dacă faptele, care ar putea îndreptăţi această măsură, s-au întâmplat înainte de intrarea în vigoare a acestui **Cod**.

Cererile de îndepărtare a tutorului, aflate în curs, se vor soluţiona de instanţele judecătoreşti, înainte ca acestea să trimită dosarele, potrivit dispoziţiunilor art. 14 din prezentul decret, autorităţii tutelare.

Art. 23

În cazul prevăzut de art. 55 din **Codul Familiei**, prescripţia începută sub regimul **Codului Civil** nu se va socoti îndeplinită decât la expirarea termenului prevăzut de **Codul Familiei**.

Art. 24

În cazul prevăzut de art. 60 alin. 1 din **Codul Familiei**, prescripţia începută sub regimul legii anterioare se va socoti îndeplinită la expirarea unui termen de un an de la data intrării în vigoare a **Codului Familiei**, afară numai dacă termenul prevăzut de legea anterioară expiră mai curând.

Dispoziţiunile alineatului precedent sunt aplicabile şi prescripţiei prevăzută de art. 60 alin. 3 din **Codul familiei**, în cazul în care mama a convieţuit cu pretinsul tată.

Dacă un copil a pierdut calitatea de copil din căsătorie, prin efectul unei hotărâri judecătoreşti rămasă definitivă înainte de data intrării în vigoare a **Codului Familiei**, termenul de un an prevăzut de art. 60 alin. 2 din acest Cod va curge de la data intrării sale în vigoare.

Dispoziţiunile alineatului precedent sunt aplicabile şi prescripţiei prevăzute de art. 60 alin. 3 din **Codul Familiei**, în cazul în care pretinsul tată a prestat copilului întreţinere.

CAPITOLUL 2: Dispoziţiile referitoare la Decretul nr. 31/1954 privitor la persoanele fizice şi persoanele juridice

Art. 25

De la data intrării în vigoare a **Decretului privitor la persoanele fizice şi persoanele juridice**, aplicarea dispoziţiilor legale referitoare la acţiunea în anulare pentru leziune se restrânge la minorii care, având vârsta de patruspezece ani împliniţi, încheie singuri, fără încuviinţarea părinţilor sau a tutorelui, acte juridice pentru a căror validitate nu se cere şi încuviinţarea prealabilă a autorităţii tutelare, dacă aceste acte le pricinuiesc vreo vătămare.

Actele juridice, ce se încheie de minorii care nu au împlinit vârsta de patrusprezece ani, sunt anulabile pentru incapacitate, chiar dacă nu este leziune.

Minorii care nu au împlinit vârsta de patrusprezece ani nu răspund pentru fapta lor ilicită decât dacă se dovedeşte că au lucrat cu discernământ.

Art. 26

Dispoziţiile art. 16 şi 17 din **Decretul privitor la persoanele fizice şi persoanele juridice**, vor fi aplicabile chiar şi în cazul când ultimile ştiri din care rezultă că cel ce lipseşte de la domiciliul său era în viaţă s-au primit la o dată anterioară intrării în vigoare a acestui decret, ori când faptele prevăzute de art. 16 alin. 3 s-au întâmplat înainte ca **Decretul privitor la persoanele fizice şi persoanele juridice** să fi intrat în vigoare.

Dispoziţiile art. 16, 17 şi 19 din **Decretul privitor la persoanele fizice şi persoanele juridice** se vor aplica şi cererilor ce se află în curs de judecată la data intrării în vigoare a **Decretului privitor la persoanele fizice şi persoanele juridice**.

Art. 27

Dispoziţiile art. 18 alineat final şi art. 20 din **Decretul privitor la persoanele fizice şi**

persoanele juridice sunt aplicabile şi în cazul celor a căror moarte a fost declarată înainte de intrarea în vigoare a acestui decret.

Art. 28

De la data intrării în vigoare a **Decretului privitor la persoanele fizice şi persoanele juridice**, persoanele juridice existente la această dată vor fi supuse, în totul, dispoziţiilor acestui decret.

Art. 29

De la data intrării în vigoare a **Decretului privitor la persoanele fizice şi persoanele juridice**, dispoziţiile art. 54-56 inclusiv ale acestuia se vor aplica şi atingerilor aduse drepturilor personale nepatrimoniale anterior acestei date.

Dispoziţiile alineatului precedent se aplică şi cererilor în curs de judecată.

CAPITOLUL 3: Dispoziţiile de procedură civilă legate de Cod Familiei şi Decretul persoanelor fizice şi juridice

Art. 30

Preşedintele instanţei sesizată cu o cerere de punere sub interdicţie va lua măsuri ca cererea, împreună cu înscrisurile anexate, să fie comunicate procurorului. Acesta va dispune efectuarea cercetărilor ce le va socoti necesare, va lua şi părerea unei comisii de medici specialişti, iar dacă cel a cărui punere sub interdicţie este cerută, se găseşte internat într-o instituţie sanitară, va lua şi părerea medicului sub supravegherea căruia se află.

Preşedintele instanţei sesizează totodată autoritatea tutelară de la domiciliul celui a cărui punere sub interdicţie este cerută, pentru a se face aplicarea dispoziţiilor art. 146 din **Codul Familiei**, referitoare la numirea curatorului.

Art. 31

Luând concluziile procurorului, instanţa tutelară va putea dispune internarea provizorie a celui a cărui punere sub interdicţie este cerută, pe timp de cel mult şase săptămâni, dacă observarea mai îndelungată a stării lui mintale este necesară, potrivit avizului unui medic specialist, iar această observare nu se poate face în alt mod.

Art. 32

După ce primeşte rezultatul cercetărilor şi avizul comisiei de medici specialişti, precum şi, dacă va fi cazul, părerea medicului instituţiei sanitare, preşedintele va fixa termenul pentru judecata cererii, dispunând citarea părţilor. Cererea şi toate înscrisurile depuse se vor comunica celui a cărui punere sub interdicţie este cerută.

Art. 33

Judecata se va face ascultând concluziile procurorului.

La termenul de judecată, instanţa va asculta pe cel a cărui punere sub interdicţie este cerută, pentru a constata starea sa mintală.

Dacă cel a cărui punere sub interdicţie este cerută nu este în stare să se înfăţişeze la instanţă, el va fi ascultat, în prezenţa procurorului, la locul unde se află.

Art. 34

Prin îngrijirea instanţei, hotărârea de punerea sub interdicţie, rămasă definitivă, se va publica în extras într-un ziar indicat de instanţă.

Instanţa judecătorească va comunica autorităţii tutelare, de la domiciliul celui a cărui punere sub interdicţie este cerută, hotărârea dată asupra cererii de punere sub interdicţie, pentru ca autoritatea tutelară să dispună ridicarea curatelei, dacă aceasta a fost instituită, iar în caz că instanţa a hotărât punerea sub interdicţie, să dispună numirea unui tutor.

Art. 35

Ridicarea interdicţiei se face cu aceeaşi procedură şi publicitate, ca şi pronunţarea ei.

Art. 36

Cererea de declarare a dispariţiei unei persoane se introduce la instanţa judecătorească în circumscripţia căreia această persoană şi-a avut ultimul domiciliu.

Art. 37

Primind cererea, preşedintele instanţei judecătoreşti dispune ca, prin organele Sfatului Popular şi prin organele Miliţiei, să se culeagă cât mai multe informaţii cu privire la persoana a cărei dispariţie se cere a fi declarată.

Totodată, va dispune să se facă la ultimul domiciliu al acestuia, la Sfatul Popular şi prin ziar, publicaţii despre cerere, cu invitaţia ca orice persoană, care ar putea da informaţii pentru soluţionarea cererii, să le comunice instanţei.

Preşedintele instanţei va putea sesiza autoritatea tutelară, de la domiciliul celui a cărui dispariţie se cere a fi declarat, spre a se face, dacă este cazul, aplicarea art. 152 din **Codul Familiei** referitoare la numirea curatorului.

Art. 38

După trecerea a 30 de zile de la facerea publicaţiilor prevăzute de art. 37 alin. 2 din prezentul decret, preşedintele va fixa termen de judecată, cu citarea părţilor. Persoana a cărei dispariţie se cere a fi declarată se citează la ultimul domiciliu; în caz când a avut un mandatar general, va fi citat şi acesta.

Judecata se va face ascultând concluziile procurorului.

Art. 39

Prin îngrijirea instanţei, hotărârea de declarare a dispariţiei, rămasă definitivă, se va afişa timp de 30 de zile la uşa instanţei de fond şi a Sfatului Popular al ultimului domiciliu al celui dispărut şi se va publica în extras într-un ziar indicat de instanţă.

Deasemeni, hotărârea va putea fi comunicată autorităţii tutelare spre a se face, dacă va fi cazul, aplicarea art. 16 alin. 1 din **Decretul privitor la persoanele fizice şi persoanele juridice**.

Art. 40

Pentru declararea morţii prin hotărâre judecătorească se va urma potrivit art. 36-38 inclusiv, din prezentul decret, care se aplică în mod corespunzător.

Art. 41

Hotărârea de declarare a morţii, rămasă definitivă va fi comunicată serviciului de stare civilă pentru a fi înscrisă în registrul de stare civilă.

Art. 42

Cererea de anulare a hotărârii care declară moartea unei persoane, în cazul prevăzut de art. 20 din **Decretul privitor la persoanele fizice şi persoanele juridice**, se face la instanţa care a pronunţat hotărârea.

Judecata se face de urgenţă cu citirea persoanelor care au fost părţi la procedura declarativă de moarte şi ascultând concluziile procurorului.

În cazul în care se dovedeşte că cel declarat mort trăieşte, instanţa va anula hotărârea, dispunând să se comunice aceasta serviciului de stare civilă pentru a se face cuvenita rectificare în registrul actelor de stare civilă.

Art. 43

Dispoziţiile art. 42 din prezentul decret sunt aplicabile prin asemănare şi în caz de rectificare a datei morţii în temeiul art. 18 alin. final din **Decretul privitor la persoanele fizice şi persoanele juridice**.

CAPITOLUL 4: Dispoziţiuni finale

Art. 44

Soţii sunt îndreptăţiţi ca, de comun acord, să ceară înscrierea în cartea funciară a dreptului soţilor asupra unui bun comun sau menţionarea calităţii de bun comun în registrul de transcripţii, pe marginea actului de dobândire.

Art. 45

La art. 615 din **Codul de procedură civilă** se adaugă următorul alineat final:

"Cererea de divorţ se judecă fără a se încerca împăcarea soţilor, în cazul când se întemeiază

pe alienaţia mintală cronică dau debilitatea mintală cronică ori pe o gravă boală şi contagioasă a soţului împotriva căruia divorţul este cerut ori dacă acesta este condamnat la o pedeapsă privată de libertate de cel puţin 3 ani sau dacă este declarat dispărut prin hotărâre judecătorească."

Art. 46

Inventarul prevăzut de art. 105 şi 126 din **Codul Familiei** va cuprinde descrierea amănunţită a bunurilor, arătarea calităţii şi cantităţii lor, precum şi pe cât este cu putinţă, evaluarea lor.

Art. 47

În materiile reglementate de **Codul Familiei** şi **Decretul privitor la persoanele fizice şi persoanele juridice**, procurorul are dreptul, de la data intrării lor în vigoare, să intervină în orice fază a procesului, dacă socoteşte că aceasta este necesar pentru apărarea intereselor statului sau ale oamenilor muncii.

Tot astfel, el va putea introduce cereri de chemare în judecata, dar numai în cazurile în care aceasta este cu putinta potrivit caracterului drepturilor prevăzute de **Codul Familiei** şi **Decretul privitor la persoanele fizice şi persoanele juridice**, precum şi în cazul nerespectarii art. 134 din **Codul Civil**.

Art. 48

Societăţile comerciale rămân supuse legilor comerciale şi celorlalte dispoziţiuni ce le privesc.

Art. 49

Pe data intrării în vigoare a **Codului Familiei** şi a **Decretului privitor la persoanele fizice şi persoanele** juridice, se abrogă:

dispoziţiunile art. 6-133 inclusiv şi art. 1.223-1.293 inclusiv, din **Codul civil**, în măsura în care nu au fost abrogate anterior;

dispoziţiunile Legii XX/1877 şi VI/1885 privitoare la tutelă şi curatelă, în măsura în care nu au fost abrogate anterior;

- art. 602-606 inclusiv, art. 677-691 inclusiv şi art. 698-709 inclusiv din **Codul de procedură civilă**;

Legea pentru declararea morţii prezumate a celor dispăruţi din 4 Martie 1941,

Decretul nr. **130 din 2 Aprilie 1949**,

Decretul nr. **131 din 2 Aprilie 1949**,

Decretul nr. **185 din 30 Aprilie 1949**,

Decretul nr. 182 din 19 Octombrie 1951,

precum şi orice alte legi şi dispoziţiuni contrarii.

-****-

Bucureşti, 30 Ianuarie 1954.

Publicat în Buletinul Oficial Nr. 32 din 31 ianuarie 1954